

hvor der har vist sig Trang til lettere Afgang til Medicinforsyning, at oprette saadanne Apoteker, efterjom der hertil udcræves en vis større Søgningkreds, der kan holde Apoteket oppe. For imidlertid at imødekomme Trangen til Medicinforsyning ogsaa paa saadanne Steder, hvor egentlige selvstændige Apoteker ikke antages at kunne bestaa, griber man, tildels efter det Eksempel, der var givet ved en lignende Ordning i Sverig, til den Udvej at give Afgang til Oprettelse af mindre fuldstændige og efter en tarveligere Maalestok udrustede Apoteker, der ikke ere selvstændige, men som under Tilsyn og Ledelse af Indehaveren af et selvstændigt Apotek og for dennes Regning skulle forestaaes af en med fornøden farmacientist Uddannelse udrustet Bestyrer. Disse Smaaapoteker ere i øvrigt ifkun beregnede paa indenfor en vis Arrække at staa i Forbindelse med Moderapoteket, idet det, naar det efter Forløbet af en vis Tid, for hvilken Udbyttet er tilfiktret Moderapoteket, tør antages, at et selvstændigt Apotek kan bestaa sammesteds, er Tanken, at Hjelpeapoteket skal overgaa til at blive et selvstændigt Apotek.

Af saadanne Hjelpeapoteker er derefter oprettet i alt 14, nemlig i Taarbæk, Ulum, Dronninglund, Bjerringbro, Struer, Østbirk, Esbjerg, Løkken, Broust, Roldby, Sønderlø, Vester-Brønderslev, Faxe og Sindal, og af disse ere de 8 førstnævnte senere overgaaede til at være selvstændige Apoteker.

Naar Kommissionen nu foreslaar, at det fremtidig udelukkes, at saadanne Hjelpeapoteker kunne oprettes, og at det fastsættes, at de bestaaende Hjelpeapoteker nedlægges som saadanne, da er dette, som anført, en Konsekvens af Hovedreglen om, at enhver Apoteker selv skal drive sit Apotek. Hermed er det nemlig uforeneligt, at en Apoteker paa sin Haand forener 2de Apoteker. Opretholdes Hjelpeapotekerne, ville de Ulemper, som man ved de i det foregaaende stillede Forslag har villet undgaa, for saa vidt bevare et Omraade, hvor de ville vedblive at herske. Derfor taler den hidtidige Erfaring tilstræffeligt. Det turde være en bekendt Sag, at det i flere Tilfælde har vist sig, at Hjelpeapotekerne faktisk gøres til Genstand for Bortforpagtning, ja endog have været gjorte til Genstand for Salg. Dette er ganske i Strid med Tanken med Institutionens Indførelse, der ikke var at skaffe Moderapotekets Gjer en ny og særlig Indtægt, men udelukkende at imødekomme Befolkningens Trang til Lægemidler.

Medens Udelukkelse af Afgang til Oprettelse af nye Hjelpeapoteker ikke medfører videre Foranstaltninger, bliver det nødvendigt ved en Overgangsbestemmelse at træffe en Ordning med Hensyn til de nu bestaaende Apoteker af denne Art. Dette vil kunne ske paa den Maade, at det fastsættes, at de bestaaende Tilladelser til Drift af Hjelpeapoteker, bortfalde til et vist fremtidigt Tidspunkt f. Eks. den 31te December 1900, dog saaledes, at Tilladelsen, hvis Hjelpeapoteket til dette Tidspunkt ikke har bestaaet i det fulde Tidsrum af 10 Aar, for hvilket den fgl. Resolution af 7de Juli 1873 hjemler Moderapotekets Gjer Ret til Hjelpeapotekets Drift, først bortfalder, naar disse 10 Aar ere udløbne. Naar det tidligere Hjelpeapotek afløses af et selvstændigt Apotek, vil der kunne træffes de fornødne Bestemmelser til at skaffe Moderapotekets Gjer passende Dækning for de af ham i Hjelpeapotekets Bygning, Inventar og Varelager anbragte Værdier, jfr. de fgl. Resolutioner af 7de Juli 1873 Nr. 7 i. f. og 16de Juni 1876.